lik Inglise ajakirjandus on ärevuses ja teeb kummalegi riigile tõsiseid hoiatusi.

Kui mainida veel Versailles' lepingu jõgede-internatsionaliseerimise klauslite ülesütlemist Saksamaa poolt 14. novembril ja rahvussotsialistide järjest suurenevat aktiivsust Danzigis, siis on antud lühike ülevaade Saksamaa välispoliitilisest tegevusest 1936. aastal.

See on viinud ta lähedasse koostöösse Itaalia ja Jaapaniga ilmse venevastase tendentsiga, kindlustades Saksamaa seisukohti Nõukogude Vene - Prantsuse pakti võimaliku efektiivsuse vastu läänest, avades talle käed Kesk- ja Ida-Euroopa suunas ja ka mõjutsoonide leidmiseks Vahemere-rajoonis ja võib-olla isegi Kaug-Idas. Itaalia kõrval on Saksa välispoliitika olnud küll kõige tagajärjekam 1936. aastal. Tal ei ole enam mingeid kohustusi lepingulise pärandina Maailmasõjast, ta sõjaline võime on niivõrd suurenenud ja ta huvide ühisus teiste dünaamiliste riikide — Itaalia ja Jaapaniga niivõrd ilmne ja eluline, et ta võib ka 1937. aastale vastu minna lootusega, et suudab profiteerida igast avanevast võimalusest.

Kollektiivse julgeoleku süsteemi uuesti-ülesehtiamise katse.

Kui 1936. aasta kohta võib vaidlematult kinnitada, et ta andis edu ja soodustusi nendele riikidele, kes end on eraldanud kollektiivse julgeoleku kindlustamisest ja Rahvasteliidust ja asunud teotsema jõuprintsiibi kohaselt, on rahvaste enamikule ja eriti väikestele rahvastele selge, et nad sel teel ei saa järgida nn. dünaamilistele riikidele. See viib varem või hiljem paratamatult konfliktile, mille all kannatavad kõik. Nagu näitas juba Maailmasõda, ei ole praegusaja sõdades

Eesti kroonika 1936, lk. 18